

РЕШЕНИЕ

№ 6869

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5006** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21021828/02.04.21г на СДВР чрез проц. представител юрк.И. против Решение №20073186/22.03.21г по нахд № 7596/20г на СРС, НО, 134ти състав, с което е отменен Електронен фиш № 2167046/27.03.18г, издаден от СДВР на И. Е. Г., на осн. чл. 189 ал.4 вр. чл. 182 ал.1 т.3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21 ал.1 от ЗДвП.

В кас.жалба се твърди, че решението е мат. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на ел.фиш. Тепърва,едва пред К..инстанция, се представят от АНО доказателства и се сочи, че всъщност първоначално/на същата дата като атакувания ел.фиш-27.03.18г/ е бил издаден друг ел.фиш/представен е/- по който глобен е бил представляващия ЮЛ-собственик на МПСто според базата данни към този момент. Този ел.фиш е анулиран от АНО на 02.07.20г, когато в СДВР-О”ПП” бил представен Предварителен договор за продажба на МПС от 12.04.16г, по силата на който ЮЛ-собственик продава МПСто на ФЛ, на което е издаден втория/атакувания/ ел.фиш.АНО приел, че ФЛ е новия собственик на МПСто, анулирал първия ел.фиш и издал две години и почти 4 месеца по-късно нов ел.фиш.Доколкото нарушението е прието и от СРС за безспорно доказано, а ФЛ-нов собственик не отрича, че именно той е управлявал МПСто по време на нарушението, то решението на СРС следва да се отмени и да се потвърди ел.фиш.В съд.заседание

касаторът не се представлява. Депозирани са писмени бележки от юрк.В., с които се поддържа кас.жалба, претендира се юрк.възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адв.хонорар на ответника.

Ответникът И. Е. Г. не се явява или представлява в съд.заседание. Депозирани са отговор по кас.жалба и писмени бележки от проц.представител адв. А.И., в които кас.жалба се оспорва и се моли за отхвърлянето ѝ, както и за присъждане на разноски по списък, оспорва се като прекомерно претендираното от касатора юрк.възнаграждение. Оспорват се доводите на касатора, че СРС е трябвало сам да събира доказателства кой е управлявал МПС-то и на какво основание го е правил, като в публичния ТР има информация кой е собственика на МПС-то /ЮЛ/. Представените едва пред К..инстанция анулиран първоначален ел.фиш и предварителен договор за продажба на МПС не санират неизпълнението на чл.189 ал.5 от ЗДвП /в хода на АНП , а и до момента/- липсва изрична писмена декларация от вписания в ТР собственик/ЮЛ/, който да сочи, че в момента на нарушението МПС-то е било управлявано от друго лице/поради което не следва да се налага глоба на законния представител на ЮЛ/. Освен това представеният пред АССГ Предварителен договор за продажба на МПС не се вписва никъде и няма никакви доказателства, че е съществувал изобщо към датата на нарушението/може да е съставен по-късно/, освен това с него собствеността на МПС-то не е прехвърлена.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание - само ако такива се твърдят от касатора/той всъщност твърди проц.нарушение на СРС, изразяващо се в липсата на служебно събиране на доказателства относно това- на какво основание Г. е приет за нарушител от АНО/.

К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, както и за мат. и проц.законосъобразно, при следните фактически установявания и съображения на К..състав:

С оспореният ел.фиш № 2167046/27.03.18г е наложена глоба на И.Г.- за шофиране с превишена скорост на МПС, собственост на [фирма]. Видно от извадка на ТР, приложена в АНП- към тази дата представляващ ЮЛ е Б.Й.. В АНП няма приложени каквито и да е доказателства защо АНО приема, че глобеният с ел.фиш И.Г. е управлявал МПС-то в момента на нарушението и каква е връзката му със собственика-ЮЛ. СРС отменя ел.фиш на осн. чл.188 ал.2 от ЗДвП, като приема, че нарушението е безспорно установено, но липсват доказателства//вкл. ангажирани от АНО във въззивното производство/-защо е глобен именно Г./който не е нито собственик на МПС-то, нито представляващ ЮЛ-собственик, нито има доказателства защо се приема от АНО, че именно той е шофирал МПС-то/. Пред К..инстанция АНО представя първоначално издаден ел.фиш № 1995059/27.03.18г, с който глобе е зак.представител на ЮЛ-собственик на МПС-то- Б.Й.. Този ел.фиш е анулиран на 02.07.20г/на осн. чл. 189 ал.5 от ЗДвП/, като вместо него е издаден обж. Ел.фиш- с него е глобен Г., на основание депозирани в СДВР на 02.07.20г от ЮЛ - Предварителен

договор за продажба на МПСто/ЮЛ продава МПСто на Г. на 12.04.16г. Не е представена от АНО декларация по чл.189 ал.5 от ЗДвП. Видно от предв.договор за продажба, владението на МПС се предава на Г. веднага, но собствеността ще му бъде прехвърлена в 15дневен срок от изплащането на 36 вноски по погасителен план/такъв не е представен/.Не са представени доказателства собствеността да е прехвърлена и до момента.

При тези установявания изводът е, че няма данни и към настоящия момент собствеността върху МПС да е прехвърлена от ЮЛ на Г./П..договор не прехвърля собствеността/, а към датата на нарушението-собственик на МПС според публичните регистри е именно ЮЛ/и глобен на осн. чл.188 ал.2 от ЗДвП следва да е неговия представляващ, при липсата на изрично посочване в декларация на ЮЛ -кой е управлявал МПСто/. П..договор е без нот.заверка, което означава, че същият не носи достоверна дата и респ. не доказва, че на 12.04.16г владението върху МПСто е предадено на Г..Липсва и изрична декларация по чл. 189 ал.5 от ЗДвП от ЮЛ/в която да сочи, че в момента на нарушението МПСто е било управлявано именно от Г., по силата на този П..договор/.При тези установявания правилно СРС е отменил ел.фиш-поради ненадлежен субект на нарушението. Този извод на СРС не се променя и от доказателствата, представени от АНО тепърва пред К..инстанция.Производството пред СРС е протекло, след като вече е би анулиран първоначалния ел.фиш, но АНО не е предоставил тези данни и доказателства на СРС във въззивното производство.Дори и да беше обаче, представеният пред К..инстанция П..договор/явно само с него разполага АНО/- не променя извода, че липсват надлежни доказателства по см. на ЗДвП -защо е прието, че Г. е управлявал МПСто към момента на проверката/не е бил негов собственик според ТР, нито представляващ ЮЛ/.

К..жалба е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно.При този изход на спора искането на ответника за разноски е основателно и такива следва да му се присъдят за тази инстанция. Видно от представените доказателства и списък на разноски, претендира 400лв договорен и внесен адв.хонорар, оспорен от ответника като прекомерен.К..състав намира възражението за прекомерност за основателно, като на ответника Г. следва да се присъдят разноски за тази инстанция в мин. размер по чл.63д ал.1 и 2 от ЗАНН вр. чл. 36 от ЗАДв вр. чл.18 ал.2 вр. чл. 7 ал.2 т.1 от Наредба № 1/04г- 300лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №20073186/22.03.21г по нахд № 7596/20г на СРС, НО, 134ти състав, по кас.жалба вх.№ 21021828/02.04.21г на СДВР.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на вътрешните работи да заплати на И. Е. Г. от [населено място] сумата от 300лв/триста лева/, представляваща разноските за тази инстанция в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: